

PERIÒDICH VERMELL

∴ SALUT PÚBLICA ∴ INTERESSOS POPULARS ∴ ARTS Y LLETRAS ∴

PREUS DE VENTA
25 exemplars. Una pesseta
Cada número. 2 quartos
Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Tot Espanya, portat a domicili. 8 rals trimestre
Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanin las circumstancies

LA MORTALLA

En una rodona taula estant celebrant la festa de Tot-Sants una familia, cristiana en tota la extensió de la paraula.

Botellas vuydas, copas ajegudas, panellats y confitura a doll, cigarros habanos, y per acabá de fer mes báquich lo banquet, una porció de toballa tenyida ab lo tintós vi del Priorat.

Las senyoras ab una posició bastant en abandono y 'ls senyors ebrios de goig, il·luminats per l'esperit... de vi.

La festa de Tot-Sants es una de las festas mes religiosas del any y tot bon cristiá catòlich y apostòlich no deixa de celebrarla ab esplendís y teca fina.

«Qué hi ha de d'estrany que ab la alegría 's vuydessin mes botellas que las degudas y s'escalfessen las testas brindant pel triomf del oscurantisme y desenterressin recorts tristos y sangrents de la passada guerra civil?»

En Llorens, ó mes ben dit; D. Llorens, jefe de la familia y ex-cabecilla, contá tot balansejantse una anècdota xocant: (!)

«Quan varem entrá á Igualada, passava jo ab quatre dels meus per un carrer estret.

«Ningú 'ns feya l'ofensiva.

«Anavam mirant la casa de millor aspecte per poguerhi fer saca.

«De prompte, d'una finestra s'ou un crit de: —Visca la Llibertat! ¡morin aquets vils!...— ensemps que sonaba una detonació y 'm passaba á frech d'orella una bala, que xiulant aná a estrellarse en la paret.

«¡Las sangs se 'm van encendre!

«Esbotzém la porta de l'escaleta y pujém á dalt.

«Un cop oberta á cops de culata la porta del pis, me vaig venjar per complert.

«Aquell lliberalot ja 'ns esperava.

«Com una fera se 'ns tirá á sobre, fent vole-

yar la culata de son fusell com si fos una lleugera canya. Pero una bala d'un dels meus va enviarlo al altre mon.

«Entrém dins; se 'ns presentan una dona en camisa (com qu'era nit...) y dugas quitxallas.

«Alsa! vaig dí als meus. Rejistreuho tot, ja m'encarrego d'aquets.

«Y mentres ells s'ocupaban en la cosa, jo d'un bolet vaig desgraciar á n'aquells xivals, mentres sa mare, boja, rabiosa com una pantera, agafá'l fusell descarregat del seu home dirigintse á mí per aixafarme 'l cap.

«Vaja, li diguí apuntantli 'l meu revolver; sigas bona minyona, ets guapa... y si vols... te perdono la vida.

«Fa un crit terrorós y llensant llamps d'ira pels ulls, me clava un cop de culata que, á no ser llest me fa 'l cap en dos trossos.

«No vaig tenir mes remey que dispararli... y caigué en abandono, banyada en sang sobre 'l cadáver calent encara del seu marit.

«Llestos los altres, tragueren la camisa ensangrentada d'aquella pantera per observarla á son desitj... y luego la calaren en un fusell pera servir de bandera...»

Tota la reunió esclatá en una rialla sarcástica al acabar D. Llorens sa narració.

Després tots dormian, emborratxats y fatigats per la gatzara y lo vi.

Un dels ebrios, á mitja nit s'aixeca per vomitar.

Agafa l'espelma, y en calsetets, va al menjador, agafa las estoballas plenas de vi y s'hi embolica.

Luego, dirigintse á l'arcoba de D. Llorens, se deya:—Veyam si ab la borratxera 'm conceixerá.

Y luego ab una veu fonda exclamá:—¡Llorens! ¡Llorens!... ¡aixecat y miram!...

Y D. Llorens, aixecantse maquinalment lo mirava ab una vista estúpida... De cop s'aixeca tot esparverat, y fixant sos ulls á las estoballas,

com si volguessin sortir de sas órbitas, fa un crit indescriptible, se torna groch com la cera y cau pesadament juntas las mens y crispadas com si volgués suplicar lo perdó.

Exaltada sa imaginació pe 'l vi y abultantli tot lo seu fanatisme, cregué que aquella fantasma era 'l mort que venia á demanarli compte de son crim.

A l'endemá, que 'l retornaren, se havia tornat boig.

Ab l'escarni trobá son càstich.

ARISTÓTELES

!!! DINÉS!!!

Los que trapitjém la bola
Que se 'n diu vulgarment, terra,
Voltejant pel espay sola,
Tenim contínua tabola
Y estém en contínua guerra.
Sóls un a'any 'ns domina
Y vivim per ell, no mes:
L'home tan sols s'amohina
Y en sa vida 's desatina
Per l'acopi de... dinés.

Aquell que sempre estudiant
Emplea be sa existencia,
Y qu'ell diu que sofreix tant,
Perque 's vagi adelantant
En la lluminosa ciencia;
¡Que 's pensan que 's perjudica
Per la ciencia y pel progrés?
No senyors; ni gens, ni mica;
Aquest fulano 's capfica
Per l'acopi de... dinés.

Y 'l que vol ser diputat
Per podé arreglar las cosas
Del país, qu'está tronat,
Prometent que si es nombrat
Las deixarà molt airoas;
¡Sabeu per qué á tal aspira
Y qué fa si un jorn ho es?
Al país ni menys se 'l mira,
No mes l'esplota y... delira
Per l'acopi de... dinés.

Y aquell que porta sotana
 Predicant ab furiós zel
 La doctrina cristiana,
 Dihent qu' es útil la llana
 Per passá 'l camí del cel.
 Y qu' ab missas y oracions
 Voi conquistá 'l mon en pés;
 Sabeu per quinas rahons
 Prega y adora á trompons?
 Per l' acopi de... dinés.

Y 'l jove que fa l' amor
 A la que te xexanta anys,
 (Tots xexanta cuberts d' or)
 Que diu que l' ayma de cor
 Y en casarse posa afany;
 Ja se sab que no l' adora
 Mes que pel sol interés...;
 Pero li diu qu' enamora,
 Qu' es maca y encisadora
 Per l' acopi de... dinés.

Y en lo mon, en conclusió
 Desde 'l mes xich al mes gran,
 Del mes dolent al mes bo,
 Tant si es rich com si no,
 Siga sabí ó ignorant;
 Tots ab gran neguit vivim
 Y no pensém ab res mes,
 Qu' ab l' ambició que tenim
 Neixém, creixém y morim
 Per l' acopi de... dinés.

JOANET BRUI

L' ORFE DE LA FULIOLA

NOTAS ÍNTIMAS
 (Continuació.)

XV

Arribá 'l dia següent. Després de haber es-
 morsat com un capitá general, van acompa-
 nyarme á casa del sastre, ó sia á casa l' arren-
 datari del teatro.

Mutuament nos regatejarem lo lloguer del
 teatro, y al fi quedarem convinguts en lo preu,
 ab la condició de que ell me debia preparar lo
 teatro ab los llums, cadiras y aparatos corres-
 ponents pera la funció. No 'm vaig quedar
 escás en demanar, puig de la apariència ab que
 adornava ma projectada funció, depenia l' éxit
 de lo que 'm proposava. Interin, tot marxava
 perfectament.

Al poch rato compareix lo director de or-
 questa, que era sens dubte un músich d' escola
 llibre, y també varem quedar entesos.

Al mateix instant arribá 'l nunci, y 'l mellor
 acort va tenir lloch entre nosaltres. Consistia
 aquest, en que ell s' encarregava de fer lo pregó
gratis, pero en cambi, ell, tota la seva familia
 y parents podrian anar aquella nit al teatro
 sense pagar entrada.

—Tot va be, pensava jo. Menjar, llit, teatro,
 orquesta y nunci, tot marxa fins ara conforme
 al meu plan.

Me 'n vaig després á la posada, demano pa-
 per, me tanco en lo meu quarto, y comenso á
 dibuixar las entradas y localitats pe 'l dia de la
 funció, com aixís mateix cuido de arreglar lo
 programa dels jochs que 'm proposava executar.

Aquest treball, que en una capital hauria
 tingut de confiarlo á la imprenta ó á la litogra-
 fia, en aquell poble me bastava y fins me sob-
 rava jo mateix, puig á pesar de la meva poca
 instrucció primaria que habia rebut de petit,
 ja 'n tenia prou pera sortirne ayros en un poble
 com Artesa.

Aixó, no obstant, anava aixecant mes á cada
 moment la importancia que jo tenia entre
 aquella senzilla gent, puig á pesar de la meva
 tendre cara y jove figura, ja no s' atrevian á
 tutejarme, y alguna que altre vegada se 'm de-
 signava per lo comediant ó be per lo senyoret
 de Barcelona.

Així vaig passar alguns dias sense cap pena y
 ab las millors delicias.

XVI

Per fi arribá l' hora.

Era un dissapte á la tarde. A cosa de las
 cinch, poch mes ó menos, lo nunci del poble
 recorria 'ls carrers alarmant lo vehinat ab sas
 roncás trompetadas, que procedian de un gros
 caragol de mar.

Després de unas quantas bufadas á son ca-
 pritxo, y de haber reunit pe 'l seu voltant una
 bona colla de noys y homes, se quedava tieso
 com un rave, y ab una veu xillona, pero forta,
 capís de trencar las oracions á un sort, poquet
 á poquet anava recitant la relació següent:

«Atenció. Aqueixe nit se farà en lo teatro de
 aqueixe població, una ríque y molt escullide
 funció de preste-re-di-gi-ta-ció (ab aquesta pa-
 raula s' hi feya un gran embull) que ja vos ho
 diré mes clar:

«Un jove se menjará una espase fins lo puny,
 y entre altres coses molt boniques, tallará lo cap
 del home que ho vulgue, y de un cop de pisto-
 la le hi tornarà á enganxar. Lo preu de entra-
 da, sis quartos.»

Aqueix terrible pregó causá tanta alarma y
 curiositat, que per totas parts sols se sentia dir:
 «Aquesta nit al teatro.»

Los pagesos feyan mil comentaris. Los uns
 deyan que tot alló era art de bruixeria; los al-
 tres que era mágica negra, pero ningú d' ells
 estava disposat á deixarse tallar lo cap.

L' hora de la funció ja ha arribat. Després de
 haber ben sopat ab entera satisfacció, dich á la
 mestressa que me arregli una truyta, que tinch
 d' endúrmela pera fer los jochs. Aixís va ferho;
 vaig recullir alashoras la meva capa y vaig di-
 rigirme al teatro. Puso de porter ab la bona
 dona de l' hostalera que m' ajudava, y, un cop
 obertas las portas, comensa á entrar gent ab tal
 tropell, que en cinch minuts tenia una butxaca
 del meu pantalon plena fins á vessar de pessas
 de dos. Després de dos dias que habia passat
 sense un céntim, y sentintme 'l pes de tanta
 moneda, va semblarme que ja habia recullit un
 Potosí. Alashoras dich á l' hostalera que conti-
 nués recullint los quartos de las entradas, que
 jo tenia de anármen á buscar uns trastets que
 m' habia descuidat pera fer los jochs. La bona
 dona va contestarme que podia anármen des-
 cansat, que ella no deixaria entrar á ningú sens
 pagar les sis quartos.

Aquest fou nostre últim adeu.

La orquesta comensava sa gran sinfonia; lo
 públich corria pressurós á escullir los millors
 puestos; l' autoritat competent ocupaba son pal-
 co de preferencia; la hostalera continuava recu-
 llint tal vegada las últimas entradas, y mentres-
 tant jo, donant tota la velocitat que podia á las
 mevas camas, habia deixat ja 'l poble, y en la
 obscuritat de la nit corrent, volant per la car-
 retera, anava perdent los últims ecos d' aquell
 poble reunit, que inconscientment me habia
 donat recursos per arribar á Barcelona.

A las pocas horas habia arribat al poble de
 Agramunt.

¡Poch després dormia tranquilament!...

J. TONIQUAN

(Seguirá)

LA TRAMONTANA

Se publica cada setmana, y dona números extraordi-
 naris sempre que ho demanan las circunstancias.

Lo número suelto DOS QUARTOS y cada 25 exem-
 plars UNA PESSETA.

Vuyt rals trimestre portat á domicili, en Barcelona,
 y resto de Espanya. Setze rals en los paissos adherits á
 la Unió Postal.

LO MORT Y 'L VIU

Diu que un mort una vegada
 d' arribada al cementiri,
 —Grat sia á Deu, va dí ab deliri,
 que conversa continuada
 tindré ja entre tots vosaltres,
 puig no sou com aquells altres
 ofensius
 á qui no he pogut parlar:
 ves, y es clá
 ¿qué pot dí un mort entre vius?—

Y un viu que hi va aná á plorar
 va dir trist:—Ni tinch la sort
 de pogué enrahoná ab cap mort
 puig que en ré 'm pot contestar—
 y al mirar de un viu la cara
 —Grat sia á Deu, va dir, fins ara
 que ab esforços
 faig lo mut sense dir res,
 y es clar, ves,
 ¿qué pot dí un viu entre morts?—

Així á voltas está mut
 entre necis l' home instruhit
 y ells estranyan que re ha dit,
 mes ell creu qu' es temps perdut
 y callat resta allavors
 com un viu en mitj de morts;
 y be fa,
 en no fern mes que desprecis
 ves, y es clá,
 ¿qué pot dí un sabí entre necis?

Mes si un grupo es d' instruhits
 ja cap d' ells queda admirat
 si un sol neci está callat
 no entenen may los sentits
 de certs temas atractius,
 y es un mort en mitj de vius
 quant tants llavis
 parlan d' art ab interés
 y es clar, ves,
 ¿qué pot dí un neci entre sabis?—

JOSEPH VERDÚ

A Palma de Mallorca ha tingut lloch la vista
 de la causa contra 'l director de nostre apreciat
 colega *El Huracan*.

Lo fiscal demana la friolera de vuyt anys de
 presiri contra l' acusat.

Y aquest mateix fiscal ha demostrat que no
 coneix ni entent prou la lley de imprenta, con-
 fonent la calitat de propietari de un periódich
 ab lo cárrech de director, per lo qual rebé un
 mico de la Governació civil y un reto del pe-
 riódich denunciat á fi de probarli que no sab lo
 que 's pesca.

Y si aixó 's fa sens malicia
 per fer cumplir ab la lley,
 ¡en bonas mans, votoanell,
 tenim avuy la justicia!

Lo congrés nacional de Dublin ha acordat la
 creació de una lliga pera obtenir l' autonomia
 de Irlanda.

Tots los pobles ja van comprenent que no hi
 ha més régimen racional que 'l que es exercit
 per ell mateix.

Segons diuhen alguns periódichs, se creu
 que 'ls esquerrans no estarian pel milió de la
 carga de justicia.

Y ab aquest motiu, anyadeixen los citats pe-
 riódichs (¿ho entent bé, senyor fiscal, son los al-
 tres qui ho diuhen), aixís que s' obrin las corts
 se votarà la carga á corre-cuyta.

La qüestió son... cargas.

Jo crech que 'ls esquerrans carregarian ab la carga, perque si no se la carregan avuy ja se l'han carregada.

Aixó per l' héroe de Alcolea es *peixi minuti*. La gran qüestió es fer la felicitat del país tint la paella pe 'l mánech, y qui li piqui que s' ho rasqui.

** **

En una sola població de Alemania, Brunswich, hi han 200 personas atacadas de *triquina*. A Espanya tothom está atacat de *camachina*. Y consti que totas duas enfermetats son prou dolentas.

** **

Diuhem que durant lo viatge de D. Alfons á Aragón hi han hagut entussiasmas críts de:

¡¡Viva 'l rey que no mereixém!!

Donchs si no 'l mereixen que no 'ls hi donguin.

Y baix aquest punt de vista, declaro que jo tampoch lo mereixo, y molts d' altres que 'n conech, idem.

D. Amadeo crech que 's va arribar á convencer de que tampoch lo mereixiam.

Y va tocar pipa.

Donchs si avuy... (ho dich formal y no s' ho prenguin á broma) se n' anés... ¡alto la ploma! ¡¡no pensava ab lo fiscal!!!

** **

Llegeixo en un periódich de Madrid:

«Lo jutje del districte de Bonavista ha dictat auto de presó contra 'l director del *Porvenir*, per una de las set causas criminals que se li segueixen.»

¡Recristo! Després encara dirán que 'n Castelar no tenia rahó al assegurar que la lley de imprenta estava penjada.

¡Ja voldria ell estar penjat del mateix modo!

** **

Encara no están prou ben definits los *esquerrans*, y tot es fassessia entre 'ls republicans pasteleros pera veure qui podrá ferhi mes forrolla. Los empassats tots se portan la cullera.

Es fácil que no tardí gayre á tornarsels punxó.

** **

Trobo que molts periódichs se queixan de no haber rebut l' *Almanach de El Motin para 1883*, que tots suposan han sigut liquidats en correus.

LA TRAMONTANA també es un dels que 's troba en igual cas.

Ara l' escriptor pot anarse escarrasant pera produhir un treball ingenios.

L' escriu, lo fa imprimir, esprém l' enteniment y la butxaca pera enviarlo á provincias... y 'ls empleats dels correus se li quedan.

¿Y encara dirán que á Espanya no som felissos?

¡¡Golafres!!

** **

De tot Espanya 's queixan que las llistas electorals son un escarni y una befa llensats á la cara del país.

Tot aixó son llissos que podrian aprofitar tots aquells que de bona fe creuhen que ab lo sufragi poden resoldres totas las qüestions y que atacan als obrers partidaris de la política demoledora.

Los governs sempre son los mateixos, y sempre guanyarán las eleccions fásilas quí vulga.

** **

L' explorador belga A. Jauber ha mort en un viatge de exploració al Congo.

Y en Sagasta no ha tingut mes novetat en sas exploracions que m' atar un gos de l' Albareda. ¡No tots los grans homes tenen la mateixa sort!

** **

Lo rector de Sallent, qu' es tot un doctor, ocupantse ab Santa Teresa desde la trona, va dir:

«Se prepara una funció *extraordinarieta, extraordinariissima, etc.*»

Oh sabi rector que tentas ab tas paraulas piissimas, per la eloqüencia que inventas, unas morrallarientas tens molt ben guanyadiissimas.

** **

Molts fusionistas diu que veurian ab molt gust una reconciliació entre 'n Serrano y en Sagasta.

Ja ho crech.

La gran qüestió es assegurar la menjadora.

** **

Llegeixo en l' *Escut igualadi*:

«Diu nostre colega *La Vespa* qu' en la pelegrinació franciscana que 's feu en Igualada lo diumenje dia vuit d' aquest mes hi anavan 6,000 pelegrins.

«Vamos, *Vespa*, lo vuté no mentirás.

«En Igualada hi varenanar 300 donas y prop de 50 homens

Veus fibladora com las dius massa grossas?»

Aixís son sempre 'ls comptes dels carcundas.

** **

A Almería un ex-ca ecilla carca empayta punyal en má al director del periódich *La Babel*, li dona unas quantas punyaladas, se recull lo ferit en molt mal estat, lo portan al hospital, y l' assessí 'l portan á la prevenció municipal. Fins aquí la cosa no te res de nou.

Lo verdaderament notable es que arriba l' arcalde, se entera del fet, y deixa en llibertat al cabecilla agressor.

Ara no mes falta que formin causa al ferit y que 'l condemnin á pagar lo punyal al carcunda.

D' aixó se 'n diu administrar justicia ab una màniga mes ample que la conciencia de un ministre.

** **

Alguns pelegrins espanyols van entussiasmarse á Roma de veure com lo papa sabia dir missa.

Igual que si jo m' entussiasmés de veure com un ataconador posa mitjas solas y talons.

** **

Un periódich diu qu' en Castelar vol la República ab la constitució del 45.

Y un altre periódich anyadeix: y que després se nombri á D. Emilio president é infalible.

In partibus infidelium... ja ho es ara.

** **

A Córdoba ha caygut desmayada al mitj de una plassa una pobre dona que feya tres dias que no habia menjat res.

*

Lo que s' ha gastat pe 'l viatge del rey á Aragón, no baixa de cent mil duros.

** **

En un parte de Saragossa donant compte de un ball en que hi ballava lo rey d' Espanya, hi llegeixo:

«La ostentació y 'l luxu superiors á tot encomi.»

Y al mateix temps me ve á ma un altre diari que diu:

«Las classes productoras del país están en la mes desesperada situació. Los jornaleros se moran de fam, lo comers agonisa, la marina en pau descansa, la industria mal ferida, y en una paraula, lo malestar es general.»

¡Donchs viva la Pepa!

** **

Recomaném á nostres lectors la novela *El rey se divierte.*»

** **

Ja tots vostés saben que á Filipinas hi ha hagut una peste de mil diables, que ha fet grans estragos.

També sabrán que aixís que la epidemia tocava 'l dos, va cantarse un solemne *Te-Deum*, que ve á significar com si diguessim ¡gracias á Deu!

Donchs la divina Providencia, creyentse sens dubte que li donavan las gracias perque deuhem agradarlos las calamitats, va enviarlos un cicló, ó sia un terrible remolí de vent, que tot ho ha assolat.

Ara que alabin á Deu altre vegada, y es fácil que á la tercera gracia divina las Filipinas desapareixin del mapa.

La Providencia tot ho fa be.

LA BOMBOLLA DEL DIABLE

Á MOS AMICHS DE LA J. D. DEL CENTRO DE MARTORELL.

Enlayrava un... ab una palla bombollas de savó, y extassiat y ab molt goig, ne contemplava sos incitants colors.

—¡Qué bonica y rodona! ¡Com voleya per l' aire, suaument!...

Ara baixa! ara baixa!... Ja es á terra.

¡Que prompte s' ha desfet!—

Y la bola á terra un cop caiguda,

un clap humit deixá

y res mes. Pró 'l noy ab innocencia

aixís se 'm va exclamar:

—Tan hermosa y grossassa, tan gallarda,

faria doble goig

qu' en lo punt que toqués tan fort á terra

fassés un pet ben fort.

¡Quin efecte faria!... Donaria

perque ho pogués lograr,

una cama ó be un bras, (santa innocencia)

seria 'l meu encant!—

Lo diable ho sentí; y en lloch de palla,

de bronze un tubo fiu,

en lloch d' aygua y savó uns polvos negrosos,

y una gran bola á dins.

Eufá un poch, soná un ¡pum! una fumera

per l' aire s' estengué,

y 's vejé la bombolla del diable

fendint l' espay inmens.

Lo noyet la mirava ab estranyesa

y anava aixís dihent:

—Renoy! ¡quina bombolla mes regrossa!

y que caurá á prop meu!...

Lo diable, guiantla, feula caure

ab un intent ferós

als mateixos peuhets de la criatura

que la miraba ab goig.

Mes al punt la bombolla tocá á terra

qu' espiotá en tro infernal

y al noyet y á la casa y tot obstacle

feu runa en un instant.

J. GUINART

Ple de caritat evangèlica un capellà á Badajoz las emprén á trompada seca contra un grupo de joves que no tenia prou per convenient treures la gorra perque passava un rector ab parayguas fent sol y anant ab la camisa fora de las calsas al mitj del dia.

Donchs ab tanta fe apostolica ni convencels va saber.
¡Oh Deu, y que poch valer te la eloqüencia católica!

** **

Los periódichs de Madrid preguntan aquestos dias qué ha fet un tal vicari senyor Pando á duas beatissimas germanas de la Sagrada Familia, joves y guapas.

¿Monjas joves y guapas y capellà entremitj?

No 'ls trenquém las oracions ni pe 'l fet ningú barrini.
Si hi ha qui no ho endevini ja 'm deixo tallá 'ls mitjons.

** **

Una feligresa columnaria que va anar á pelegrinejar á Avila ab mótiu del centenari de Santa Teresa, ha sigut xafada y morta de resultas de las empentas dintre mateix de la Iglesia.

¿No podria dirnos *La Vespa* si aixó també es un miracle?

** **

Lo papa ha enviat la seva benedicció á tots los pelegrins del centenari de Santa Teresa.

Y jo, per la meua part, me la meua á tots los que no hi han anat.

Y així obrant de un modo recte totdeu queda contentó, puig tota benedicció produeix igual efecte.

** **

Un *Setmanari* carcunda de Igualada diu que á la professó de las teresanas van assistirhi siscentas verjes.

Escolta, llanut company:

Aquestas siscentas ¿las has tretas de las onze mil del calendari?

Com no suposo que t' hages ficat en tafaneras averiguacions de tas feligresas...

** **

De un convent de Alcázar de Sant Juan ha sigut expulsada una monja pera no poguer pagar lo dret d' esposa de Jesucrist.

¿Y donchs que 't pensavas santa cristiana?

No basta la devoció pera ser de Deu esposa; puig la mes piadosa cosa es afluixá 'l dineró.

EPÍGRAMAS

En Joseph, qu' es molt tanoca, va comprarse un instrument tan estrany y tan dolent que ni bufantlo may toca.
Y en Pau que per una estona li pregá deixés lo seu, va respóndreli:—Fill meu tocat alló que no sona.

Q. ROIG

Cantava lo juy d' en Parra una cansó que prenien, quan se li oferí en García acompañarlo ab guitarra.—No;—li contesta esverat comprenent lo seu capritxo.—Val mes anar, diu lo ditxo, sol, que mal acompanyat.

M. GARDÓ F.

Com te la dona en Narcís Ferida y en mal estat, Un camalich ha llogat Per ferla pujar al pis. Per pujarla, com costum, Fa 'l camalich feyna bona; Ell 's carrega la dona Y en Narcís aguanta 'l llum.

PEPET DEL CARRIL

La filla de l' Estevet com sab que jo sé pintar quan me veu me diu:—Lluiset, vosté que sab dibuixar, ¿fássim algun angelet!

LL. MILLÁ

EPITAFIS

Jau aquí una castanyera que de Barcelona n' era una de las bonis mossas; la pobreta agoritjava, y á sas filletas cridava:—*Noyas calenas y grossas.*

Lo campaner Pau Pahissa descansa en aquest fosar; li tingueren de portar de tant que tocava á missa.

F. OLIVER

En aquesta tomba sería qu' es d' Europa admiració, hi ha enterrada una Nació descendenta de l' Iberia.

Dintre un ninxo de quint pis, de 'l Govern abandonat, hi ha Donya Moralitat que morí en aquest País.

A. FARIGOLA

XARADAS

Ab un *segona* d' orgull en *prima* va dirme *tot*, y no repara 'l xicot, que ¡pobret! n' hi falta un bull.

R. RASCO

—Barcelona *dos tres* molt *dos*,—me digué un *sabaté*. Mes *tot se dos tres* també com *hu dos tres* qualsevol.

Ma *primera* es una lletra, la *segona* es musical, y mon *tot* fa quatre dias segueixo sens descansar.

GANYA

FUGA DE VOCALS

Q..n.l.r.y.n'.s.p.d.r.s,
(d..l'.d.g.c.t.l.)
n.t y d..tr.v.r.
s.n.r.g.n.s.n.s.r.p.s.

RUCH NAPRAT

GEROGLIFICH

PAU
TAPINERIA
GAT DPI
ST
I R I

ACSOIB

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS. 1.ª Ca-ta-li-na.—2.ª Hos-tal-rich.
MUDANSA. Dos-gos-ros-cos.
GEROGLIFICH NUMÉRICH: Morra. Morro. Rema.
Arma. Rom. Ram. Or.

CORRESPONDENCIA

XX. Anirá.—*J. Guinard*. Ja va.—*R. Coll G.* Tot anirá.—*Matalassé*. La lletreta es bastant defectuosa.—*Q. Roig*. Farém lo que diu ab lo *Cuento*. Lo que avuy envia anirá á son temps.—*J. Ariló*. Lo qu' envia no fila.—*Pepet del carril*. Cambiarém lo nom. De lo d' avuy n' aprofitarém algo.—*M. Gardó*. Mirarém de aprofitar algo. Per lo demés, gracias.—*A. Farigola*. Tot lo que envia ho aprofitarém.—*Nyap*. Res pot servir.—*J. Altés*. No te interés y está infernalment versificat.—*Topo*. Los seus versos son mes desiguals que l' administració de justicia.—*Falconé*. Anirá.—*Panteista*. Dels tres articles que nombra no varem prométreli res dels dos primers y 'l tercer li varen dir que tenia que ser retocat, cosa que no sempre 'ns ve bé. Lo que avuy envia no fa prou. per lo carácter del periódich.—*J. Catalá*. Aprofitarém lo qu' envia, per mes que no som aficionats á res que no siga inédit.—*Gandul*. Lo que envia es ple de nyonya.

Barcelona. ISOGRAFIA LA ACADEMIA DE EVARISTO OLBASTRES

LLIBRERIA ANTI-CLERICAL

rue des Ecoles, 33 y 35, Paris

OBRES RECOMENADAS

LO CONVENT DE GOMORRA ó los horribles descubriments de 'ls Claustres, per Jacques Souffrance; un volum, un franch 50 cts.

LO BON SENTIT DEL RECTOR MESLIER, refutació de la religió cristiana per un capellà católich, un volum, 1 franch 50 cts.

LOS BORGIA, historia d' una familia de mónstruos, per Léo Taxil, dibuixos de Méjanet; un folleto, 60 céntims.

LOS AMORS SECRETS DE PIO IX, per C. S. Volpi, antich cambré del papa; dos volums, cada un, 2 franchs 50 céntims.

UN PAPA FAMELLA, aventuras extraordinarias y crims espantosos de la papissa Joana, per Léo Taxil y Fernand Laffont; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA BIBLIA DIVERTIDA, text per Léo Taxil; vint magnífichs quaderns que contenen quatre cents dibuixos per Frid' Rick; cada dibuix, 50 céntims.

LO CATECISME REPUBLICÁ DEL LIBRE-PENSADOR, per Paul Foucher; un folleto, 60 céntims.

LAS BESTIESAS SAGRADAS, per Léo Taxil; dos folletos, junts, 1 franch 20 céntims.

LA GUERRA DE 'LS DEUS, per Evariste Parry, edició completa; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA RELIGIOSA, per Diderot; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA VIDA DE JESUS, per Léo Taxil, dibuixos grotescos per Pépin; cada quinze dias, una serie 50 céntims.

LA BELLA DEVOTA, per J. Vindex; un volum, 1 franch 50 céntims.

De venta en la llibrería Anti-clerical, rue des Ecoles, 33 y 35, Paris.